

Ο όρος βουλιμία (bulimia διεθνώς) προέρχεται από τις λέξεις «βόδι» (βόδι) και «λιμός» (πείνα) και με την έννοια αυτή μπορεί να περιγράψει δύο πράγματα: αυτόν που μπορεί να φάει «σαν βόδι», αυτόν δηλαδή που είναι σε θέση να καταναλώσει μια μεγάλη ποσότητα τροφής, αλλά και κάποιον που πεινάει τόσο πολύ που μπορεί να φάει και ένα ολόκληρο, κυριολεκτικά βόδι.

Όμως, στην επιστημονική ορολογία, με τον όρο «βουλιμία», εννοούμε επαναλαμβανόμενα επεισόδια έντονης επιθυμίας για τροφή.

Σύμφωνα με τα Διαγνωστικά Κριτήρια DSM IV (TR) της Αμερικάνικης Ψυχιατρικής Εταιρείας, ένα άτομο θεωρείται ότι πάσχει από Ψυχογενή Βουλιμία όταν έχει επανειλημμένα επεισόδια υπερφαγίας που χαρακτηρίζονται από υπερβολική κατανάλωση τροφής σε μία συγκεκριμένη χρονική περίοδο. Αυτή η ποσότητα τροφής είναι εμφανώς πιο μεγάλη από εκείνη που θα μπορούσαν να καταναλώσουν οι περισσότεροι άνθρωποι κατά τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο και κάτω από όμοιες περιστάσεις. Επίσης, το άτομο διακατέχεται από το αίσθημα ότι δεν μπορεί ούτε να σταματήσει να τρώει και ούτε να ελέγξει τί τρώει και πόσο τρώει. Με άλλα λόγια, έχει την αίσθηση έλλειψης ελέγχου στην κατανάλωση τροφής κατά τη διάρκεια του επεισοδίου υπερφαγίας. Επιπρόσθετα, το άτομο προβαίνει, κατ'επανάληψη, σε μια απρόσφορη αντισταθμιστική συμπεριφορά προκειμένου να αποτρέψει την αύξηση του βάρους του. Για παράδειγμα, μπορεί να προσπαθεί να «ελέγξει» την κατάσταση με αυτοπροκαλούμενους εμετούς, κακή χρήση καθαρτικών, διουρητικών, υποκλυσμών ή άλλων φαρμάκων καθώς, επίσης, και με νηστεία ή υπερβολική σωματική άσκηση. Αξίζει, επίσης, να αναφερθεί ότι τόσο τα επεισό-

δια υπερφαγίας, όσο και η απρόσφορη αντισταθμιστική συμπεριφορά εμφανίζονται, κατά μέσο όρο, τουλάχιστον δύο φορές την εβδομάδα για διάστημα 3 μηνών. Εκτός των προαναφερθέντων, η αυτοαξιολόγηση επηρεάζεται υπέρμετρα από το σχήμα και το βάρος του σώματος του πάσχοντα και λαμβάνεται υπόψη ότι η διαταραχή δεν εμφανίζεται αποκλειστικά κατά τη διάρκεια επεισοδίων Ψυχογενούς Βουλιμίας.

Υπάρχουν δύο τύποι Ψυχογενούς Βουλιμίας: ο Καθαριστικός Τύπος και ο Μη Καθαριστικός Τύπος.

Κατά τη διάρκεια του τρέχοντος επεισοδίου Ψυχογενούς Βουλιμίας, ο Καθαριστικός Τύπος καταφεύγει τακτικά σε αυτοπροκαλούμενους

- στη φθορά των δοντιών. Η φθορά του σμάλτου είναι μη αναστρέψιμη αλλά όχι οριστική. Το ξέπλυμα του στόματος με νερό μετά από τον αυτοπροκαλούμενο εμετό επιταχύνει τη φθορά των δοντιών.

- στη διόγκωση των σιελογόνων αδένων. Ανώδυνο πρήξιμο που συνήθως εστιάζεται στους παρωτιδικούς αδένες. Το πρήξιμο υποχωρεί καθώς αλλάζουν οι διατροφικές συνήθειες. Επίσης, μπορεί να υπάρξει αύξηση της παραγωγής σάλιου. Εκτός των προαναφερθέντων, τα άτομα με πρησμένες παρωτίδες, τείνουν να βλέπουν το πρόσωπο τους «παχουλό» και θεωρούν πως έτσι είναι και όλο τους το σώμα.

- επιπτώσεις στο φάρυγγα. Οι αυτοπροκαλούμενοι εμετοί ερεθίζουν μηχανικά το φαρυγγικό αντανάκλαστικό τους. Υπάρχει μεγάλη πιθανότητα να δημιουργηθούν επιφανειακά τραύματα στο πίσω μέρος του φάρυγγα τα οποία είναι δυνατό να μολυνθούν.

- επιπτώσεις στον οισοφάγο. Αν και σπάνια συμβαίνει, η βίαιη πρόκληση εμετού οδηγεί σε αποκόλληση και σε αιμορραγία του τοιχώματος του οισοφάγου. Ένα τέτοιο περιστατικό χρήζει άμεσης ιατρικής βοήθειας.

- επιπτώσεις στα χέρια. Τα άτομα που χρησιμοποιούν τα δάκτυλα τους για να διεγείρουν το φαρυγγικό αντανάκλαστικό τους προκαλούν φθορά στο δέρμα, πάνω από την άρθρωση των δακτύλων του χεριού. Στην αρχή εμφανίζονται γδαρσίματα στο χέρι και τελικά σχηματίζονται ουλές.

- ηλεκτρολυτική διαταραχή. Η συχνή πρόκληση εμετού μπορεί να έχει σοβαρές συνέπειες ιδιαίτερα στα άτομα που προσπαθούν να «καθαρίσουν το στομάχι τους» παίρνοντας συνεχώς υγρά και καταφεύγοντας στον εμετό μέχρι που το στομάχι τους να αδειάσει. Η ισορροπία των σωματικών υγρών και ηλεκτρολυτών (νάτριο, κάλιο κτλ) διαταράσσεται. Η πιο ανησυχητική ηλεκτρολυτική διαταραχή είναι η υποκαλιαιμία (χαμηλό κάλιο) καθώς μπορεί να οδηγήσει σε καρδιακές αρρυθμίες.

εμετούς ή σε κακή χρήση καθαρτικών, διουρητικών ή υποκλυσμών ενώ, ο Μη Καθαριστικός Τύπος χρησιμοποιεί άλλες απρόσφορες, αντισταθμιστικές συμπεριφορές, όπως η νηστεία ή η υπερβολική σωματική άσκηση, αλλά δεν καταφεύγει τακτικά σε αυτοπροκαλούμενους εμετούς ή σε κακή χρήση καθαρτικών, διουρητικών ή υποκλυσμών.

Μερικά από τα σωματικά προβλήματα που συνδέονται με τη Ψυχογενή Βουλιμία είναι το έντονο και οδυνηρό πρήξιμο στο στομάχι λόγω της ταχύτητας και του υπερβολικού όγκου τροφής που καταναλώνεται. Επιπρόσθετα, ο πάσχων συχνά παρουσιάζει δύσπνοια επειδή το διεσταλμένο στομάχι πιέζει το διάφραγμα. Επίσης, το πρόβλημα της παχυσαρκίας «συννοεί» ένα μεγάλο αριθμό πασχόντων από Ψυχογενή Βουλιμία.

Αξίζει να αναφερθεί ότι οι αυτοπροκαλούμενοι εμετοί οδηγούν στα ακόλουθα:

Ψυχογενής Βουλιμία

Δημοσιεύθηκε στην έκδοση της

Εργατικής Φωνής της Σ.Ε.Κ.

Σελίδα 4 της Τετάρτης 14ης

Μαρτίου 2012